

Suvestinė redakcija nuo 2009-10-01 iki 2012-08-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2007, Nr. [81-3322](#), i. k. 1071010ISTA00X-1262

TAR pastaba. Įstatymo 22 straipsnio 8 dalis ir priedas netaikomi asmenims, dėl kurių delegavimo arba delegavimo pratęsimo sprendimas priimtas iki įstatymo Nr. XI-337 įsigaliojimo (2009-10-01) ir kurių delegavimas 2009 m. spalio 1 d. nėra pasibaigęs.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 2, 15, 21, 22, 23 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir įstatymo papildymo priedu įstatymas

LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS ĮSTATYMAS

2007 m. liepos 4 d. Nr. X-1262

Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas prioritetų tvirtinimą, delegavimo koordinavimą, deleguojamų asmenų atrankos principus, delegavimo tvarką, delegavimo rezervo sudarymą ir socialinių garantijų deleguojamiems asmenims suteikimą.

2. Šis įstatymas taikomas karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams, prokurorams, taip pat kitiems asmenims.

3. Šis įstatymas netaikomas Lietuvos kariams ir civilinės krašto apsaugos tarnybos statutiniams valstybės tarnautojams, dalyvaujantiems užsienyje vykstančiose tarptautinėse karinėse operacijose, pratybose ir kituose karinio bendradarbiavimo renginiuose, kariams, siunčiamiems į užsienio valstybių ir tarptautines karines ar gynybos institucijas, pedagoginiams darbuotojams, siunčiamiems dirbti į Europos mokyklas, Lietuvos mokytojams, dėstytojams, kultūros ir meno darbuotojams, vykstantiems į užsienio valstybes dirbti lietuvių švietimo, kultūros įstaigose, aukštųjų mokyklų lituanistikos ar baltistikos centruose ir lietuvių bendruomenėse, taip pat asmenims, kurių delegavimas negali įvykti pagal jų veiklą reglamentuojančius teisės aktus.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Delegavimas** – karjeros valstybės tarnautojų, statutinių valstybės tarnautojų ir prokurorų perkėlimas ar siuntimas ir kitų asmenų siuntimas dirbti į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas.

2. **Delegavimo prioritetai** – tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų veiklos sritys, pareigos ir pareigybės tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose, į kurias deleguotų asmenų darbas atitinka Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus.

3. **Delegavimo rezervas** – pretendentų, kurie gali būti deleguojami per 30 ar mažiau dienų nuo informacijos apie laisvas pareigas ar pareigybes civilinėse tarptautinėse operacijose ar misijose, taip pat pareigas ar pareigybes tarptautinėse, Europos Sąjungos institucijose ir užsienio valstybių institucijose, susijusias su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir

gynybos politika gavimo dienos valstybės institucijoje ar įstaigoje, sąrašas, sudarytas šio įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka.

4. **Deleguojami asmenys** – karjeros valstybės tarnautojai, statutiniai valstybės tarnautojai ir prokurorai, kurie perkeliama ar siunčiami, ir kiti asmenys, kurie siunčiami dirbti į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas teisės aktų nustatyta tvarka.

5. **Išlaidos, susijusios su delegavimu** – šio įstatymo 21 ir 22 straipsnyje nurodytos išlaidos.

6. **Kiti asmenys** – asmenys, dirbantys pagal darbo sutartis, ir savarankiškai dirbantys asmenys, nurodyti Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 2 straipsnio 8 dalyje.

7. Šeimos nariai – su deleguotu asmeniu į užsienį išvykę ir kartu gyvenantys jo sutuoktinis, deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 18 metų, jeigu jie nėra įstatymų nustatyta tvarka emancipuoti ar sudarę santuokos, ir išlaikytiniai (nesvarbu, koks jų amžius). Išlaikytiniais laikomi asmenys, kurių globėju ar rūpintoju įstatymų nustatyta tvarka yra paskirtas deleguotas asmuo ir (ar) jo sutuoktinis.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

8. **Tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos** – tarptautinės organizacijos ir institucijos, Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtos institucijos, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių bendrai įsteigtos organizacijos (konsorciūmai), civilinės tarptautinės operacijos ar misijos, kurios priima deleguojamus asmenis.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

9. **Užsienio valstybių institucijos** – užsienio valstybių atstovaujamosios, vykdomosios, teisminės valdžios institucijos ir kitos užsienio valstybių institucijos ir įstaigos, kurioms užsienio valstybių įstatymai suteikia viešojo administravimo įgaliojimus.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

3 straipsnis. Deleguojančiosios institucijos

Deleguojančiosios institucijos yra šios:

1) karjeros valstybės tarnautojų ir statutinių valstybės tarnautojų, išskyrus vidaus tarnybos sistemos ir muitinės statutinius valstybės tarnautojus, – Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos (toliau – valstybės institucijos ir įstaigos), kuriose šie asmenys eina pareigas;

2) vidaus tarnybos sistemos statutinių valstybės tarnautojų – vidaus reikalų centrinės įstaigos;

3) muitinės statutinių valstybės tarnautojų – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos;

4) prokurorų – Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra;

5) asmenų, nenurodytų šio straipsnio 1–4 punktuose, – Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija (toliau – Užsienio reikalų ministerija).

ANTRASIS SKIRSNIS

DELEGAVIMO PRIORITETŲ TVIRTINIMAS IR DELEGAVIMO KOORDINAVIMAS

4 straipsnis. Delegavimo prioritetų tvirtinimas

Delegavimo prioritetus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė) užsienio reikalų ministro teikimu, iš anksto apsvarsčius Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komitete. Delegavimo prioritetai peržiūrimi ne rečiau kaip kartą per metus. Tvirtinant prioritetus atsižvelgiama į Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius

įsipareigojimus, taip pat į motyvuotus valstybės institucijų ir įstaigų pasiūlymus. Tvirtinant prioritetus taip pat nustatomos preliminarios lėšų paskirstymo proporcijos delegavimui į Europos Sąjungos institucijas ir įstaigas ir delegavimui į kitas tarptautines institucijas ar užsienio valstybių institucijas.

5 straipsnis. Delegavimo koordinavimas

Delegavimą koordinuoja Užsienio reikalų ministerija, išskyrus atvejus, kai tarptautinės teisės aktai nustato kitaip. Užsienio reikalų ministerija, koordinuodama delegavimą, vykdo šias funkcijas:

1) rengia Vyriausybės nutarimų projektus dėl delegavimo prioritetų ir preliminarių lėšų paskirstymo proporcijų, numatytų šio įstatymo 4 straipsnyje;

2) renka informaciją iš valstybės institucijų ir įstaigų apie laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose, taip pat apie delegavimo į jas poreikius;

3) renka informaciją iš tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų apie delegavimo poreikius ir laisvas pareigas ar pareigybes;

4) Valstybės tarnybos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Valstybės tarnybos departamentas) perduoda informaciją apie laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose bei užsienio valstybių institucijose;

5) Valstybės tarnybos departamentui teikia išvadą dėl pareigų ar pareigybių tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, padengimo galimybės;

6) administruoja Užsienio reikalų ministerijai skirtus Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimus išlaidoms, susijusioms su delegavimu, padengti;

7) kai pagal šio straipsnio 5 punktą priimama teigiama išvada, padengia šio įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje ir 22 straipsnyje nurodytas išlaidas asmenis delegavusioms valstybės institucijoms ir įstaigoms, šio įstatymo 23 straipsnyje nustatyta tvarka apmoka kitas su delegavimu susijusias išlaidas;

8) kai deleguojami kiti asmenys, apmoka šiems asmenims išlaidas, nurodytas 21 straipsnio 2 dalyje ir 22 straipsnyje. Išlaidos apmokamos iš Užsienio reikalų ministerijai išlaidoms, susijusioms su delegavimu, apmokėti skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų;

9) administruoja delegavimo rezervą, šio įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo pretendentų atranką iš delegavimo rezervo;

10) perduoda informaciją apie atrinktus pretendentes tarptautinėms ir Europos Sąjungos institucijoms ar užsienio valstybių institucijoms;

11) prireikus inicijuoja atrinktų pretendentų mokymą.

6 straipsnis. Informacijos apie laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose ir informacijos apie delegavimo poreikius pateikimas

1. Valstybės institucijos ir įstaigos, gavusios informaciją apie laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėse, Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose, į kurias gali būti deleguojami asmenys iš Lietuvos, visą gautą informaciją ir motyvuotus pasiūlymus dėl laisvų pareigų ar pareigybių tarptautinėse, Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Užsienio reikalų ministerijai ir Valstybės tarnybos departamentui.

2. Valstybės institucijos ir įstaigos teikia informaciją Užsienio reikalų ministerijai ir Valstybės tarnybos departamentui apie delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas poreikius.

3. Užsienio reikalų ministerija, gavusi informaciją apie tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų delegavimo poreikius arba laisvas pareigas ar pareigybes, Vyriausybės nustatyta tvarka ją perduoda Valstybės tarnybos departamentui.

7 straipsnis. Išvados dėl pareigų ar pareigybių tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, kompensavimo galimybės pateikimas

1. Išvadą dėl pareigų ar pareigybių tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, padengimo galimybės (toliau – išvada) Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Užsienio reikalų ministerija.

2. Rengdama išvadą, Užsienio reikalų ministerija vadovaujasi Vyriausybės patvirtintais delegavimo prioritetais, atsižvelgia į motyvuotus valstybės institucijų ar įstaigų pasiūlymus dėl laisvų pareigų ar pareigybių tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir įvertina išlaidų, susijusių su delegavimu, padengimo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybę, atsižvelgdama į šių asignavimų sumą konkrečiais metais.

3. Ši išvada pateikiama Valstybės tarnybos departamentui kartu su 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija.

TREČIASIS SKIRSNIS PRETENDENTŲ ATRANKA

8 straipsnis. Pretendentų atrankos principai

1. Pretendentų į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas (toliau – pretendentai) atranka vykdoma, jei šio įstatymo 7 straipsnyje nustatyta tvarka pateiktoje išvadoje nurodyta, kad pareigos ar pareigybės tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose, į kurias numatoma deleguoti, atitinka delegavimo prioritetus, ir išlaidos, susijusios su delegavimu, bus padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų.

2. Į konkrečias pareigas ar pareigybes tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje atrenkama tiek pretendentų, kiek prašo tarptautinė, Europos Sąjungos ar užsienio valstybės institucija. Jeigu pretendentų, atitinkančių 10 straipsnyje nurodytus reikalavimus, yra mažiau negu laisvų pareigų ar pareigybių, gali būti atrenkama mažiau pretendentų, negu prašo tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija. Jei tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija nenurodo pretendentų skaičiaus arba jei pretendentai deleguojami iš delegavimo rezervo, atrenkamų pretendentų skaičių nustato užsienio reikalų ministras, atsižvelgdamas į delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, padengimo galimybę.

3. Jei Užsienio reikalų ministerijos išvadoje nurodyta, kad išlaidos, susijusios su delegavimu, negalės būti padengiamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete tam tikslui skirtų asignavimų dėl to, kad šių asignavimų sumos nepakanka, atranka gali būti pradėdama, kai deleguojančioji institucija ar įstaiga sutinka, kad išlaidos, susijusios su delegavimu, bus apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų.

9 straipsnis. Pretendentus atrenkančios valstybės institucijos ir įstaigos

1. Pretendentų atranką organizuoja ir vykdo Valstybės tarnybos departamentas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą atvejį. Atranka organizuojama ir vykdoma Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Valstybės tarnybos departamentas paveda atrinkti pretendentą kitai valstybės institucijai ar įstaigai, jei pareigų ar pareigybių tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje pobūdis susijęs tik su jos funkcijomis ir pagal tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos ar užsienio valstybės institucijos nustatytus reikalavimus į pareigas ar pareigybes gali būti deleguojamas tik asmuo, dirbantis šioje valstybės institucijoje ar įstaigoje.

10 straipsnis. Reikalavimai pretendentes

1. Atranka vykdoma pagal tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos ar užsienio valstybės institucijos nustatytus reikalavimus pretendentes.

2. Atrankoje negali dalyvauti asmuo:

1) kuris anksčiau buvo atleistas iš tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos ar užsienio valstybės institucijos dėl netinkamo pareigų vykdymo ar netinkamo elgesio;

2) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo, nusikalstamos veikos valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos padarymo ir turintis neišnykusį ar nepanaikintą teistumą;

3) kurio teisę eiti pareigas, tokias pat kaip tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje, į kurias jis pretenduoja, yra atėmęs teismas;

4) kuris buvo atleistas iš valstybės tarnautojo arba prokuroro pareigų pritaikius tarnybinę nuobaudą ar iš darbo už darbo pareigų pažeidimą pritaikius drausminę nuobaudą, jei nuo atleidimo nepraėjo 3 metai;

5) kuris yra pažeidęs Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimus;

6) kuris įstatymų nustatyta tvarka pripažintas neveiksniu;

7) kuris yra įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys.

KETVIRTASIS SKIRSNIS DELEGAVIMO REZERVAS

11 straipsnis. Delegavimo rezervas

1. Pretendentai į pareigas ar pareigybes civilinėse tarptautinėse operacijose ar misijose, taip pat į pareigas ar pareigybes tarptautinėse, Europos Sąjungos ir užsienio valstybių institucijose, susijusias su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, į kurias gali būti deleguojama per 30 ar mažiau dienų nuo informacijos apie šias pareigas ar pareigybes gavimo valstybės institucijoje ar įstaigoje dienos, atrenkami iš delegavimo rezervo. Pareigų ar pareigybių civilinėse tarptautinėse operacijose ar misijose, taip pat pareigų ar pareigybių tarptautinėse, Europos Sąjungos ir užsienio valstybių institucijose, susijusių su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, į kurias deleguojama iš delegavimo rezervo, sąrašą ir kiekvienoje atrankoje atrenkamų į delegavimo rezervą pretendentų skaičių tvirtina užsienio reikalų ministras, vadovaudamasis delegavimo prioritetais. Delegavimo rezerve turi būti ne mažiau kaip 100 pretendentų.

2. Užsienio reikalų ministerija ne rečiau kaip kartą per metus tikrina, ar neatsirado aplinkybių, numatytų šio įstatymo 14 straipsnyje. Deleguojančiosios institucijos praneša Užsienio reikalų ministerijai apie šio įstatymo 14 straipsnyje numatytų aplinkybių atsiradimą.

3. Kai pretendentų skaičius delegavimo rezerve dėl šio įstatymo 14 straipsnyje numatytų aplinkybių tampa mažesnis negu šio straipsnio 1 dalyje nurodytas minimalus pretendentų skaičius, organizuojama atranka į delegavimo rezervą. Atranka taip pat gali būti organizuojama Užsienio reikalų ministerijos iniciatyva, atsižvelgiant į tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų delegavimo poreikius.

4. Pretendentų asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.

12 straipsnis. Pretendentų atranka į delegavimo rezervą

1. Pretendentų į delegavimo rezervą atranką organizuoja ir vykdo Valstybės tarnybos departamentas Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Pretendentai į delegavimo rezervą turi atitikti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

13 straipsnis. Pretendentų atranka iš delegavimo rezervo

Pretendentų atranką iš delegavimo rezervo organizuoja ir vykdo Užsienio reikalų ministerija, atsižvelgdama į konkrečioms pareigoms ar pareigybėms civilinėje tarptautinėje operacijoje ar misijoje, taip pat pareigoms ar pareigybėms tarptautinėje, Europos Sąjungos institucijoje ir užsienio valstybės institucijoje, susijusioms su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, keliamus reikalavimus. Tam tikslui Užsienio reikalų ministerijoje sudaroma atrankos komisija. Jos nuostatus ir sudėtį tvirtina užsienio reikalų ministras. Į atrankos komisijos sudėtį gali būti įtraukiami asmenys iš kitų valstybės institucijų ir įstaigų, su kurių funkcijomis yra susijęs pareigų ar pareigybių civilinėje tarptautinėje operacijoje ar misijoje, taip pat pareigų ar pareigybių tarptautinėje, Europos Sąjungos institucijoje ir užsienio valstybės institucijoje, susijusių su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, pobūdis.

14 straipsnis. Pretendento išbraukimas iš delegavimo rezervo

1. Pretendentas iš delegavimo rezervo išbraukiamas šiais atvejais:

- 1) pretendentas pateikia prašymą išbraukti jį iš delegavimo rezervo;
- 2) pretendentas atleidžiamas iš pareigų valstybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje ėjo pareigas, kai buvo atrinktas į delegavimo rezervą;
- 3) pakeičiami delegavimo prioritetai;
- 4) atsiranda ar paaiškėja šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės;
- 5) pretendentui mirus.

2. Sprendimą dėl pretendento išbraukimo iš delegavimo rezervo, atsiradus šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytoms aplinkybėms, priima Užsienio reikalų ministerijoje sudaryta atrankos komisija.

PENKTASIS SKIRSNIS

INFORMAVIMAS APIE ATRINKTUS PRETENDENTUS IR JŲ DELEGAVIMAS

15 straipsnis. Informacijos apie atrinktus pretendentes pateikimas

Informaciją apie atrinktus pretendentes Valstybės tarnybos departamentas pateikia Užsienio reikalų ministerijai, o kitos valstybės institucijos ar įstaigos – Valstybės tarnybos departamentui ir Užsienio reikalų ministerijai. Kai atrinkama iš delegavimo rezervo, Užsienio reikalų ministerija informaciją apie atrinktus pretendentes pateikia Valstybės tarnybos departamentui ir deleguojančiosioms institucijoms. Užsienio reikalų ministerija informaciją apie atrinktus pretendentes perduoda tarptautinei ir Europos Sąjungos institucijai ar užsienio valstybės institucijai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

16 straipsnis. Atrinktų pretendentų mokymas

1. Atrinktų pretendentų mokymą, jei reikia, inicijuoja Užsienio reikalų ministerija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą mokymą vykdo valstybės tarnautojų ir prokurorų kvalifikacijos tobulinimo įstaigos.

3. Šiame straipsnyje nurodytos mokymo išlaidos apmokamos iš Užsienio reikalų ministerijai išlaidoms, susijusioms su delegavimu, apmokėti skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų.

17 straipsnis. Delegavimas

1. Tarptautinei ir Europos Sąjungos institucijai ar užsienio valstybės institucijai informavus, kad pretendentas priimamas į laisvas pareigas ar pareigybes, arba esant kitoms tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos teisės aktų nustatytais sąlygoms, jo delegavimą tvirtina šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos valstybės institucijos ar įstaigos vadovas. Informaciją apie priimtus pretendentes Užsienio reikalų ministerija perduoda Valstybės tarnybos departamentui ir deleguojančiajai institucijai. Pretendentas, kuris yra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar prokuroras, deleguojamas jo rašytiniu sutikimu perkeltiant jį į pareigas tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje. Informacija apie tai pateikiama Užsienio reikalų ministerijai ir Valstybės tarnybos departamentui.

2. Pretendentą, priimamą į laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje, kuris nėra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar prokuroras, deleguoja Užsienio reikalų ministerija, sudarydama šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytą Delegavimo sutartį.

18 straipsnis. Delegavimo sutartis

Delegavimo sutartis – tai Užsienio reikalų ministerijos ir pretendento, kuris nėra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar prokuroras, priimamo dirbti į tarptautinę ir Europos Sąjungos instituciją ar užsienio valstybės instituciją, terminuota darbo sutartis, pagal kurią pretendentas įsipareigoja eiti sutartyje nurodytas pareigas tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje, laikydamasis tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos darbo sąlygas reglamentuojančių taisyklių ar užsienio valstybės institucijos darbo santykius reglamentuojančių teisės aktų, o Užsienio reikalų ministerija įsipareigoja suteikti jam šiame įstatyme nustatytas garantijas. Pavyzdinę Delegavimo sutarties formą tvirtina užsienio reikalų ministras.

19 straipsnis. Delegavimo trukmė. Delegavimo pratęsimas ir nutraukimas

1. Pretendentas deleguojamas į tarptautinę ir Europos Sąjungos instituciją ar užsienio valstybės instituciją laikotarpiui, kurį nurodo tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, tačiau paprastai ne ilgiau kaip 3 metams, jeigu tarptautinės sutartys ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip.

2. Sprendimą pratęsti karjeros valstybės tarnautojų, statutinių valstybės tarnautojų ar prokurorų delegavimo trukmę priima deleguojančiosios institucijos ar įstaigos, nurodytos šio įstatymo 3 straipsnyje, vadovas, atsižvelgdamas į Užsienio reikalų ministerijos išvadą dėl pratęsimo tikslingumo. Ši išvada priimama atsižvelgiant į tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos ar užsienio valstybės institucijos pasiūlymą pratęsti delegavimo trukmę, į tai, ar pareigos arba pareigybės atitinka delegavimo prioritetus, taikomus pratęsimo metu, ir į išlaidų, susijusių su asmens delegavimo trukmės pratęsimu, padengimo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybes. Jei Užsienio reikalų ministerijos išvadoje nurodyta, kad išlaidos, susijusios su delegavimo pratęsimu, negalės būti padengiamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete tam tikslui skirtų asignavimų dėl to, kad šių asignavimų sumos nepakanka, delegavimo trukmė gali būti pratęsta, jei deleguojančioji institucija ar įstaiga sutinka, kad išlaidos, susijusios su delegavimu, bus apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų.

3. Sprendimą dėl Delegavimo sutarties pratęsimo priima užsienio reikalų ministras, atsižvelgdamas į tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos ar užsienio valstybės institucijos

pasiūlymą pratęsti delegavimo trukmę, į delegavimo prioritetus, taikomus pratęsimo metu, ir į išlaidų, susijusių su asmens delegavimu, padengimo iš tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybes.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse minimi sprendimai priimami per tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų nustatytą laikotarpį, tačiau ne vėliau kaip prieš 30 dienų iki delegavimo laikotarpio pabaigos.

5. Jei delegavimo trukmė ar Delegavimo sutartis nepratęsiamos, gali būti skelbiama nauja atranka šio įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus atvejus, kai tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos ar užsienio valstybės institucijos teisės aktai nustato kitaip.

6. Delegavimas nutraukiamas, kai:

1) jį nutraukia tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija;
2) deleguotas asmuo pateikia prašymą nutraukti delegavimą;
3) deleguotas asmuo, kuris yra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar prokuroras, atleidžiamas iš valstybės institucijos ar įstaigos, kurioje ėjo pareigas priimant sprendimą jį deleguoti;

4) atsiranda arba paaiškėja aplinkybės, nurodytos šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje.

7. Delegavimas nutraukiamas deleguojančiosios institucijos vadovo įsakymu. Šio straipsnio 6 dalies 2–4 punktuose nurodytais atvejais delegavimas nutraukiamas ne anksčiau kaip po 14 dienų nuo įsakymo nutraukti delegavimą pasirašymo dienos.

20 straipsnis. Deleguotų asmenų darbo sąlygas reglamentuojančių teisės aktų taikymas

Deleguotiems asmenims darbo tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje laikotarpiu taikomos tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų darbo sąlygas reglamentuojančios taisyklės ar užsienio valstybės darbo santykius reglamentuojantys teisės aktai.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

SOCIALINĖS GARANTIJOS DELEGUOJAMIEMS ASMENIMS IR IŠLAIDŲ, SUSIJUSIŲ SU DELEGAVIMU, APMOKĖJIMAS

21 straipsnis. Darbo užmokesčio deleguotiems asmenims mokėjimas

1. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir prokurorams darbo tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje laikotarpiu mokamas darbo užmokestis, susidedantis iš pareiginės algos, nustatytos pareigoms ar pareigybėms, kurias jie ėjo iki delegavimo, ir priedų, kurie jiems buvo mokami iki delegavimo. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams ir statutiniams valstybės tarnautojams gali būti mokama priemoka už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis. Ši priemoka nemokama, jeigu priemoką už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis, deleguotam asmeniui moka tarptautinė ir Europos Sąjungos ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis deleguotas. Pareiginės algos, priedų ir priemokos dydį ir jų mokėjimo tvarką nustato delegavimo laikotarpiu galiojantys teisės aktai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

2. Deleguotiems kitiems asmenims darbo tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje laikotarpiu mokamas darbo užmokestis apskaičiuojamas taikant pareiginės algos koeficientą (nuo 1,7 iki 7,0), kurio vienetas yra lygus Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) baziniam dydžiui. Deleguotiems kitiems asmenims Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka gali būti mokama priemoka už darbą

kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis. Konkretų pareiginės algos koeficientą, kuris nurodomas delegavimo sutartyje, ir priemokos dydį nustato užsienio reikalų ministras arba jo įgaliotas asmuo. Priemokos dydis negali viršyti 70 procentų pareiginės algos dydžio. Ši priemoka nemokama, jeigu priemoką už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis, deleguotam asmeniui moka tarptautinė ir Europos Sąjungos ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis deleguotas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, *Žin.*, 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

3. Nustatytas darbo užmokestis deleguotiems asmenims nemokamas, jeigu darbo užmokestį jiems moka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis yra deleguotas.

22 straipsnis. Deleguotų asmenų ir jų šeimos narių draudimas ir kitos garantijos

1. Deleguoti asmenys ir jų sutuoktiniai draudžiami valstybiniu socialiniu draudimu Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos sveikatos draudimo išlaidos. Asmenims, deleguotiems į pareigas ar pareigybes tarptautinėse, Europos Sąjungos institucijose ir užsienio valstybių institucijose, susijusias su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, taip pat apmokamos gyvybės draudimo išlaidos. Valstybėse, kuriose nėra galimybių apsidrausti sveikatos draudimu, apmokamos išlaidos, susijusios su deleguoto asmens ir jo šeimos narių sveikatos priežiūra. Sveikatos draudimo, gyvybės draudimo ir sveikatos priežiūros išlaidų dydį nustato Vyriausybė. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią asmuo deleguotas.

3. Deleguotiems asmenims Vyriausybės nustatyta tvarka mokama su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija. Ši kompensacija negali būti didesnė už kompensaciją, apskaičiuojamą taikant šio įstatymo priede atitinkamiems karjeros, statutiniams valstybės tarnautojams, prokurorams ir kitiems asmenims nustatytus didžiausius koeficientus, kurių vienetas yra lygus Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) baziniam dydžiui, ir Vyriausybės nustatytą šalių gyvenimo lygio vietos koeficientą. Konkretų kompensacijos dydį nustato užsienio reikalų ministras ar jo įgaliotas asmuo. Išvykusiui į užsienį kartu su deleguotu asmeniu jo sutuoktiniui kas mėnesį mokama kompensacija, kuri sudaro 0,5 per mėnesį deleguoto asmens gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos. Sutuoktiniui, gaunančiam pajamas, susijusias su darbo santykiais, ši kompensacija nemokama. Deleguotam asmeniui, kai išvykę į užsienį kartu su juo gyvena deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 18 metų, jeigu jie nėra įstatymų nustatyta tvarka emancipuoti ar sudarę santuokos, už kiekvieną vaiką (įvaikį) kartu su darbo užmokesčiu kas mėnesį mokama kompensacija, kurią sudaro 0,2 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, jeigu vaikas (įvaikis) – iki 6 metų, 0,3 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, jeigu vaikas (įvaikis) – 6 ir daugiau metų. Deleguotam asmeniui, kai išvykę į užsienį kartu su juo gyvena išlaikytiniai, už kiekvieną išlaikytinį kartu su darbo užmokesčiu kas mėnesį mokama kompensacija, kurią sudaro 0,25 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos. Šios kompensacijos nemokamos, jeigu darbo užmokestį arba dienpinigius deleguotam asmeniui moka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis deleguotas.

4. Deleguotiems asmenims Vyriausybės nustatyta tvarka kas mėnesį skiriama Vyriausybės nustatyto dydžio išmoka apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, atitinkančiomis jų šeimos narių skaičių. Ši išmoka neskiriama, jei išmoką apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis skiria arba darbo

užmokestį ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už gyvenamųjų patalpų nuomą, deleguotam asmeniui moka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis deleguotas.

5. Vyriausybės nustatyta tvarka ir neviršijant Vyriausybės nustatyto šių išlaidų dydžio, deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos persikėlimo (kelionės, bagažo gabenimo ir turto persivežimo išlaidos) iš Lietuvos Respublikos į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, ir iš užsienio valstybės į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis deleguotas. Šios išlaidos, išskyrus kelionės ir bagažo gabenimo išlaidas, neapmokamos, jeigu delegavimo trukmė trumpesnė kaip 3 mėnesiai.

6. Jeigu delegavimo arba delegavimo pratęsimo trukmė ilgesnė kaip 6 mėnesiai, kartą per darbo tarptautinėje ir Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje metus deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos kelionės į Lietuvos Respubliką ir atgal į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, išlaidos, o su deleguotu asmeniu į užsienį neišvykusiems jo sutuoktiniui, deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiams vaikams (įvaikiams) iki 18 metų, jeigu jie nėra įstatymų nustatyta tvarka emancipuoti ar sudarę santuokos, ir išlaikytiniams – kelionės pas deleguotą asmenį ir atgal į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią asmuo deleguotas, arba šių išlaidų kompensavimas yra įtrauktas į darbo užmokestį ar dienpinigius, kuriuos deleguotam asmeniui moka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią jis deleguotas. Esant šio straipsnio 8 dalies 2 punkte nurodytoms aplinkybėms, deleguotiems asmenims apmokamos kelionių kas 6 mėnesiai į Lietuvos Respubliką ir atgal į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, išlaidos.

7. Deleguotiems asmenims Vyriausybės nustatyta tvarka apmokamos kitos būtinos su delegavimu susijusios išlaidos, kurias nustato, tačiau neapmoka tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią asmuo deleguotas, ir dėl kurių padengimo Užsienio reikalų ministerija pateikia išvadą pagal šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalį.

8. Šio straipsnio 2–6 dalyse nurodytos garantijos deleguotų asmenų šeimos nariams nėra taikomos, jeigu:

1) delegavimo trukmė trumpesnė kaip 3 mėnesiai;

2) tarptautinė ir Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybės institucija, į kurią asmuo deleguojamas, yra nustačiusi apribojimų deleguojamų asmenų šeimos nariams vykti kartu su deleguojamais asmenimis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, *Žin.*, 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

23 straipsnis. Išlaidų, susijusių su delegavimu, apmokėjimas

1. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir prokurorams darbo užmokestį moka valstybės institucijos ir įstaigos, kuriose jie ėjo pareigas iki delegavimo, išskyrus šio įstatymo 21 straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Deleguotiems kitiems asmenims darbo užmokestį moka Užsienio reikalų ministerija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, *Žin.*, 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

2. Šio įstatymo 22 straipsnyje nurodytas išlaidas apmoka: kai deleguojami karjeros valstybės tarnautojai, statutiniai valstybės tarnautojai ar prokurorai, – šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos deleguojančiosios institucijos ir įstaigos, kuriose jie dirbo iki delegavimo; kai deleguojami kiti asmenys, – Užsienio reikalų ministerija.

3. Valstybės institucijų ir įstaigų patirtos šio įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje ir 22 straipsnyje nurodytos išlaidos Vyriausybės nustatyta tvarka padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, išskyrus šio įstatymo 8

straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus, kai išlaidos, susijusios su delegavimu, apmokamos iš atitinkamai valstybės institucijai ar įstaigai skirtų valstybės biudžeto asignavimų. Užsienio reikalų ministerijai Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimai išlaidoms, susijusioms su delegavimu, padengti naudojami Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų sudarymo ir vykdymo taisyklėse nustatyta tvarka.

SEPTINTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2007 m. spalio 1 d. ir yra taikomas asmenims, dėl kurių delegavimo arba jo pratęsimo sprendimas priimtas po šio įstatymo įsigaliojimo.

25 straipsnis. Pasiūlymas Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2007 m. spalio 1 d. parengia ir priima teisės aktus, reikalingus šiam įstatymui įgyvendinti.

Škelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į
tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar
užsienio valstybių institucijas įstatymo
priedas

Deleguojami asmenys	Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos didžiausi koeficientai
1. Karjeros, statutiniai valstybės tarnautojai:	
1.1. kurių pareigybių kategorijos 18–20	10,5
1.2. kurių pareigybių kategorijos 15–17	9,5
1.3. kurių pareigybių kategorijos 11–14	8
1.4. kurių pareigybių kategorijos 1–10	5
2. Prokurorai:	
2.1. kurių pareiginės algos koeficientas 11,35 ir didesnis	10,5
2.2. kurių pareiginės algos koeficientas 9,2–10,8	9,5
2.3. kurių pareiginės algos koeficientas 8,0–8,8	8
3. Kiti asmenys	5

Papildyta priedu:

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 2, 15, 21, 22, 23 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir įstatymo papildymo priedu įstatymas